

Desuden har VS fået en glimrende anskuelser-undervisning i, at folketingsmedlemmernes indsigt ikke er varigt sikret. Før VS i 1979 fik presset den daværende justitsminister til at gøre kundgørelsessamlingen tilgængelig for folketingets medlemmer, fik VS systematisk afslag på ethvert ønske om indsigt. Og episoden i 1982, hvor rigspolitichefen egenmægtigt annullerede folketingets adgang til kundgørelsessamlingen, og hvor det først efter 5 måneders stædig indsats lykkedes – ved præsidiets hjælp – at få genoprettet den adgang til kundgørelsessamlingen, som offentligt var garanteret folketinget, viser, at end ikke denne helt utilstrækkelige form for indsigt respekteres som en selvfølge af politiets ledelse og af højtstående embedsmænd i justitsministeriet.

Registreringsbetingelserne er for vigtige til, at det alene skal bero på VS' adgang til dem og ressourcer til at gøre arbejdet, om de løbende er under et minimum af offentlig kontrol, således som det hidtil har været tilfældet. Derfor må selve registreringsbetingelserne nødvendigvis gøres til genstand for lovgivning.

Ikke kun kriminalregistret

Ovenstående gennemgang af registrerings- og sletningsbestemmelser omfatter kun det centrale EDB-register, kriminalregistret. Det vides ikke, om der eksisterer andre EDB-registre af tilsvarende art, men i så fald er de kun omfattet af den almindelige registerlovgivning, ikke af rigspolitichefens kundgørelser om kriminalregistret. Desuden kan der være (og sandsynligvis er der) *manuelle* registre, centrale eller lokale, og sådanne er ikke omfattet af hverken det ene eller det andet regelsæt.

For den enkelte må det føles lige ubehageligt og urimeligt, hvilket politiregister han er opført i på grundlag af ubekræftede eller ligefrem afkræftede mistanker eller anholdelser, som viser sig at være ubegrundede. Derfor har VS udformet lovforslaget således, at det omfatter *ethvert* politiregister over sigtede eller mistænkte, elektronisk eller manuelt, centralt eller lokalt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til stk. 1

Med begrænsningen til politiregistre over sigtede eller mistænkte har hensigten været at friholde politiets rent administrative registre. Registre over sigtede eller mistænkte forudsættes herefter fortolket så vidt, at det omfatter enhver registrering, hvor den registrerede sættes i forbindelse med en strafbar handling.

Det kan måske forekomme overflødigt, at registreringsbetingelsen er, at den konkret begrundede mistanke skal vedrøre en begået handling. Dette er i forvejen forudsat i den for efterforskningsarbejdet grundlæggende bestemmelse (retsplejelovens § 742). Når det alligevel udtrykkeligt er taget med i formuleringen her, skyldes det den udskridning, der med justitsministeriets billigelse har fundet sted i de seneste år, eksempelvis ved foregribende fotoregistrering eller anholdelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen hindrer ikke, at politiet opretter registre over faktisk begået kriminalitet og over enhver, der mistænkes i forbindelse hermed. Men bestemmelsen sikrer, at registreringen slettes, når mistanken eller sigtelsen ikke har vist sig holdbar. Bestemmelsen svarer i det væsentligste til bestemmelsen i retsplejelovens § 787, stk. 5, om tilintetgørelse af optegnelser fra telefonaflytning.

Til stk. 3

Registrering omfatter ikke kun skriftlige oplysninger. Andre former for registrering, efter at enhver mistanke er afkræftet og sigtelse frafaldet eller opgivet, forekommer ligeså urimelig. Men den forurettede har ikke i dag krav på, at fotografier, fingeraftryk eller lignende destrueres, når mistanken viser sig ubegrundet. Derfor fastslås det med denne bestemmelse, at lovforslagets registrerings- og sletningsbetingelser også skal gælde sådanne andre former for registrering.

Forslaget er i det væsentlige en genfremsættelse af et senest den 19. januar 1982 fremsat lovforslag, se Folketingstidende 1981-82 (2. samling), forhandlingerne sp. 268 og 1196, samt tillæg A sp.435.